

Šlapanice – Opava 0:3, 3:1

Poslední trojička zápasů se nám v minulém roce povedla a nasbíraly jsme postupně 2, 3 a 4 body. Na to jsme velmi úspěšně navázaly v druhé půlce sezony, kdy se nám podařilo získat 5 bodů doma se Vsetínem a konečně i plný počet bodů s Prostějovem. Do letošního třetího zápasu (s tehdy ještě první) Opavou jsme tedy vstupovaly s tím, že buď začneme body sbírat zase od nuly, protože 7 bodů se za sobotu získat nedá, a nebo narušíme tuhle naši krásnou geometrickou řadu a nějaký bod (ne úplně příjemným) soupeřkám sebereme.

V prvním zápase se to sice nepodařilo, ale Schubert se Zemákem do nás neustále hustili obranou taktiku a i když první zápas skončil prohrou 3:0, rozhodně to nebylo zbytečné snažení. Do druhého zápasu jsme nastoupily relativně vycvičené, jak kterou soupeřku blokovat a přihrávat, čekat všechny možné nečekané údery od jejich nahrávačko-účka-kapitánky a najednou to šlo! Vítězství 3:1 proti Opavě, které se nám ještě nikdy nepodařilo sebrat ani set, bylo naprosto týmovým výkonem všech zúčastněných a pokud můžu říct za sebe – kvůli takovýmto zápasům stojí za to ten volejbal hrát.

Bětko